

Sygn. akt II CSK 506/15

POSTANOWIENIE

Dnia 17 lutego 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Karol Weitz

w sprawie z powództwa T. [...] Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w O.
przeciwko M. S.

o zapłatę 60.702,32 zł,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 17 lutego 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Ł.

z dnia 8 kwietnia 2015 r., sygn. akt XIII Ga [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być wobec tego osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W niniejszej sprawie nie zachodzą przesłanki przyjęcia do rozpoznania skargi kasacyjnej od wyroku Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 8 kwietnia 2015 r. W uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżący powołał się na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne oraz na oczywistą zasadność wniesionej skargi.

Zgodnie z utrwalonym poglądem orzecznictwa przedstawienie okoliczności uzasadniających rozpoznanie skargi kasacyjnej ze względu na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne polega na sformułowaniu tego zagadnienia i wskazaniu argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Musi przy tym chodzić o zagadnienie nowe, dotychczas nierozpatrywane w judykaturze, które zarazem ma znaczenie dla rozpoznania wniesionej skargi kasacyjnej (por. postanowienia z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11 i z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151).

Kwestia przedstawiona przez skarżącego nie odpowiada jednak tej przesłance. Pytanie o skutki udzielenia przez wykonawcę gwarancji wykonanych robót budowlanych dla odpowiedzialności za wady wynikające z błędów projektowych ujęte zostało w sposób zbyt szczegółowy i kazuistyczny, by mogło stanowić podstawę do wyrażenia przez Sąd Najwyższy ogólnego poglądu,

przyczyniającego się w istotnym stopniu do rozwoju prawa. Wskazuje na to, po pierwsze, sama istota tego problemu - który nie może zostać rozstrzygnięty wyłącznie w oparciu o wykładnię wskazanych przepisów (art. 651 i art. 471 k.c.), lecz zawsze wymaga odniesienia się do konkretnych okoliczności faktycznych, specyficznych dla każdej sprawy (m.in. charakteru ujawnionej wady, przebiegu procesu projektowego, wiedzy stron o nieprawidłowości projektu, itd.). Potwierdza to także sam sposób, w jaki kwestię tę sformułował skarżący w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Przedstawił on opis dość złożonej sytuacji faktycznej, zwracając się w istocie z pytaniem o sposób jej oceny prawnej. W konsekwencji, trudno stwierdzić, by kwestia ta mogła mieć zasadnicze znaczenie poza ramami sprawy, w której wniesiono skargę kasacyjną.

Jak wyjaśniono również w judykaturze Sądu Najwyższego, oczywista zasadność skargi kasacyjnej oznacza, że dla przeciętnego prawnika podstawy wskazane w skardze *prima facie* zasługują na uwzględnienie. Sytuacja taka w szczególności istnieje wtedy, gdy bez wątplenia wystąpiły uchybienia, na które powołuje się skarżący, lub gdy jest pewne, że miały one wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia albo podniesione zarzuty oczywiście uzasadniają wniesiony środek zaskarżenia. Pamiętać przy tym trzeba, że oczywiste jest to, co jest widoczne bez potrzeby głębszej analizy, czy przeprowadzenia dłuższych badań lub dociekań. Skarżący musi zatem wykazać, że wyrok zapadł z oczywistym, rażącym naruszeniem przepisów prawa lub podstawowych zasad obowiązujących w praworządnym państwie, widocznym na pierwszy rzut oka, bez konieczności przeprowadzenia bardziej szczegółowej analizy (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 czerwca 2008 r., III CSK 110/08, nie publ.). Bliższa analiza uzasadnienia wniosku nie pozwala na stwierdzenie, że skarga kasacyjna w niniejszej sprawie jest - w powyższym rozumieniu - oczywiście uzasadniona.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).